

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Β

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 80

15 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΔΕΦΟΡΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 15

*Η συνδρομή ετησία και προπληρωτέα διά τας Ἀθήνας και τὴν Παιδείαν δραχμῆς 12, διά τας Ἐκκλησίας δραχμῆς 18 καὶ διά τὸ Ἐξωτερικὸν δραχμῆς 20.
*Ἀγγέλαι και εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτά ὁ στίχος

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ἘΝ ἈΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1887

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΑΚΗΣ

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΑΚΗΣ

Δημοσιεύοντας άμέσως μετά τας έν τούς συνόροις γενομένης συμπλοκάς κατά τόν παρελθόντα Μάιον τήν εικόνα και σύντομον βιογραφίαν του Λεωνίδα Πετροπουλάκη, του δοξασαντος τα ελληνικά όπλα και διασώσαντος τότε τήν τιμήν της έξ ενέδρας προσβληθείσης Ελλάδος, ούδ' έφραναζόμεθα καν ότι μετά βραχύτατον χρόνον εις τήν αύτην θα εύρισκόμεθα ύποχρέωσιν, άλλ' ήδη δια να άποτίσωμεν έκ νέου φόρον τιμής προς τόν γενναϊόν στρατιώτην άποθνήσκοντα. Άλλως όμως έδοξε τη σκληρή του θανάτου μίσην ήτις ούτω πρώτως θέλει να άφραπάξη, τόν ένα μετά τόν άλλον, πάντας εκείνους ών ή στέφανος πλήττει καιρίως τήν έπιστήμην, τήν κοινωνίαν, τήν πολιτείαν τήν πατρίδα.

Ο Λεωνίδας Πετροπουλάκης, γεννηθείς έκ μεγάλης και εύκλειους οικογενείας, νεώτατος τήν ήλικίαν, ακολουθών τας οικογενειακάς παραδόσεις, κατετάχθη με τόν βαθμόν του έπιλοχίου εις τό τότε σώμα της όρφυλακής, μετά έν έτος δε προήχθη εις τόν βαθμόν του άνθυπαπιστού.

Δύο κυρίως σημεία δύναται εις να διακρίνη, σημεία άλληθως ένδοξα, εις τόν στρατιωτικόν βίον του Λεωνίδα Πετροπουλάκη: τήν επανάστασιν της Κρήτης καιά τό 1866, και τας τελευταίας έν τοις συνόροις συμπλοκάς. Υπολοχαγός ών εις τό σώμα του πεζικού κατά τήν Κρητικήν επανάστασιν του 1866 και ύπό εύγενούς έμπνεόμενος ένθουσιασμού, κατάρτιτας σώμα μεταξύ τών πρώτων έκ συμπατριωτών του Λακωνών κατήλθεν εις τήν πολυπαθή νήσον σύμβουλον και συμπαραστάτην έχων τόν πατέρα αυτού ίνα άγωνισθη τόν ύπερ της έλευθερίας άγώνα. Παραμεινάς έν Κρήτη καθ' άλλην τήν διάρκειαν της επανάστασεως έπεδείξατο άρετήν θαυμασθείσαν ύφ' άπάντων, περυσθείς εις τας σπουδαιότερας μάχας. Έν Λασιθίω είχεν άντιμέτωπον τόν Ρετζέω-Πασσάν, όστις μανιωδώς ειργάσθη προς καταστολήν της επανάστασεως εκείνης και τόν όποιον τόσον καρτεροψύχως και πάλιν άντιμετώπισεν κατά τας τελευταίας έν Θεσσαλίχ συμπλοκάς. Άλλ' ούτε τό Αρκαδίον ούτε τό Βαφέ, θυσίαι έκ τών πρωτοφανών εις τόν βωμόν της Έλευθερίας, δέν συνεκίνησαν τήν πεπολιτισμένην Ευρώπην και τά γενναία της Ίδης τέκνα και πάλιν έμεινε ύπό τόν βαρύν της Τουρκίας ζυγόν.

Έν Κρήτη προκινδυνεύων εξελέγη βουλευτής ύπό τών συνεπρωχιωτών του τό τρίτον ήδη και έκτοτε διαρκώς άντεπροσώπευε τήν επαρχίαν Γυθείου, άπαξ μόνον άποτυχών.

Κατά τήν τελευταίαν έπιστράτευσιν διορισθείς διοικητής του 3ου πεζικού συντάγματος κατέβαλεν άτρώτους κόπους προς εκπαίδευσιν τών ύπ' αύτόν άνδρών, προσβληθείς μάλιστα έν τέλει ύπό δεινής νόσου ής τά σπέρματά άπομείναντα έφερον αύτόν εις τόν τάφον.

Έν τας παρά τό σύνορα γενομένης συμπλοκάς ό Πετροπουλάκης ήγούμενος του κέντρου της στρατιωτικής παρατάξεως και έχων έπιδειξίως συντεταγμένας τας δυνάμεις άς διώκει συνέτεινε πρώτιστα εις τήν τόσον τιμήσαν τήν ήμέτερα όπλα έπιτυχίαν.

Ο νόημων της Λακωνίας λαός συναισθανόμενος τας ύπηρεσίας άς παρέσχεν ό Λεωνίδας Πετροπουλάκης τώ έθνει δια πλειονοψηφίας καταπληκτικής άπέστειλεν αύτόν έχάτως πρώτων άντιπροσώπών του εις τό Κοινοβούλιον. Δέν έπρόφρασεν όμως ό γενναίος στρατιώτης να παράσχη δείγματα της μετριοπαθείς και άγαθής πολιτείας του άφραπαγείς ύπό του άδυσωπήτου θανάτου.

Η κηδεία αυτού γενομένη μεγαλοπρεπώς και έπιβλητικώς έδειξεν ότι ό Έλληνικός λαός γνωρίζει να τιμή τους μετ' αυταπκρήσεως εργαζόμενους ύπερ αυτού και ότι, οι εκπληροϋντες τό καθήκον αυτών άποθνήσκοντες ζώσιν εις τας καρδιές των έπιζώντων.

Ο ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΩΝ

Αι ήμέραι των έορτών και των διασκεδάσεων παρήλθον. Τό Κύριε των δυνάμεων διεδέχθη τά φαεινά ξαματά, οι μονήρεις περίπατοι τους εύθύμους χορούς, ή λιτότης των νηστησίμων φαγητών τήν πρώτην δαψιλή εύωχίαν. Είς ήμας άνήκει νύν τους κατά τάξιν εκδόσεως τελευταίους ποιούντας λόγον περί των έφετεινών Αποκρεων να είπωμεν τήν τελευταίαν περί αυτών κρίσιν.

Και ή κρίσις ή ήμετέρα δέν δύναται να είνε διάφορος της γενικώς παρά πάντων εξεγεχθείσης. Δια τας Αθήνας αι Αποκρεω έφέτος ύπήρξαν όμολογουμένως έκτακτοι. Έν μιξ ήμέρη έπετελέσθη μετακόρρωσις μυχική, ώσκει τό αυτοσχέδιον κομιτάτον να είχεν επικκλεσθη εις βοήθειάν του τήν ύπερφυσικήν δύναμιν της μαγίσσης Αρμίδος. Η πόλις μας έκοιμήθη άφ' έσπέρας οιξ συνήθως είνε, ήσυχος, νηφάλιος, άθόρυβος, κονιορτώδης, παρημελημένη, έγκαρτεροϋσα έν τη άσκητική σχεδόν άυστηρότητι των ήθών της, άρκουμένη εις ένα ή δύο δημοσίους χορούς προβληματικής σεμνοπρεπειας, εις πέντε εξ δόμικα τετριμμένα, εις εικυσαδά σπιθικακίων Μακεδόνων με κράνος φαντασιώδες έκ ναστοχάρτου και εις τά έπιπρόσθετα φάτα ολίγων ρητινωδών τυρών και τήν επαύριον Κυριακήν, επί τινας ώρας τούλάχιστον έφάνη κάτι τι ως Νίκαια— άνευ των σεισμών — ως Νεάπολις, ως Παρισίον, κάτι τι ίσως καλλίτερον των Παρισίων και μη έκπλαγήτε δια τούτο, άφου αι παρισιναι έφημερίδες όμολογοϋσιν ότι έφέτος ή άποκρεως παρήλθε ψυχροτάτη έν τη μεγαλιπόλει εκείνη ένεκα των υφισταμένων σοβαρωτάτων πολιτικών περιστάσεων.

Η άμιλλα, ως προεμκαντεύσαμεν, έθυματούργησεν. Όλοι έπαχειρήσαν να κάμωσι κάτι τι νέον, επί τη προσδοκία δε ταύτη και τη παποιθήσει τη κοινή συνέρρευσε τό φιλοθέαμον κοινόν της πρωτευούσης και καταπλημύρησε τας όδους έν συρροή, ήτις εις ούδεμίαν άλλην περίστασιν έχει έως σήμερον παρατηρηθη. Και τό πρωτοφανές ύπήρξε τώ όντι, αι δε μυριάδες των κατοίκων της πρωτευούσης αι συνωστιζόμεναι μέχρις άσφυξίας εις τας όδους, εις τά παραθύρα, εις τους εξώστας και εις αυτάς τας στέγας είδον ό,τι ούδέποτε άλλοτε είχον ίδη έν τοιαύταις ήμέραις. Άλλ' έπειδή έπρόκειτο να μείνη εύχρηστημένη έκτός αυτών και ή φιλοκαλία, έν όνόματι αυτης λαμβάνομεν τήν τόλμην να καλήσωμεν και να επιφέρωμεν ολίγας παρατηρήσεις σήμερον, με τήν βεβαιότητα ότι δέν θα παρεξηγηθώσιν οι λόγοι μας άφου ή πανήγυρις παρήλθε πλέον και σκοπός ιδιοτελείας δέν ύπάρχει εις αυτούς.

Βεβαίως έπίνοικαι εύφρεις και ιδίως καλώς εκτελούμεναι δέν έλειψαν. Ο λαός μας είνε φύσει φιλοσκώμων, άρεσκόμενος εις τήν διακωμώδησιν τό πέπερι της σατύρας εύχαριστως γαργαλίζει τόν λάρυγγά του. Δια τούτο πολιτικά τινες παρωδίαι ύπήρξαν αξιόλογοι, οιον ό δια των πλοίων παριστανόμενος άποκλεισμός, εξαιρέτως έπιτυχής τήν εκτέλεσιν, ή εύφνης παραστάσις του ίσοζυγίου έν τώ προϋπολογισμώ δια των άσκών, ό κρεμάσας εις τόν πετεινόν τό περισσευμα των 4 εκατομμυρίων, και αυτή έπίση,

ή δια σκελετών πράτασις των κυριωτέρων πηγών του έθνικου ήμων πλούτου, με όλον τό πένθιμον αυτης. Ως συμβολική παραστάσις άρίστη όμολογουμένης ήτο ή του ιταλικου συλλόγου της Εύθυμίας (Α propos!... συγγαίρομεν τους έδω άδελφους ιταλους διότι έννοοϋσι να διατηρήσωσι τήν εύθυμίαν των εις πείσμα του Ροβιάν!), ή παριστώσα τό άρμα της προόδου, χαριστάτη, κομψή, πολυτελής, δικαίως τυχοϋσα του πρώτου βραβείου. Ωσαύτως ως άπεικόνισις έθίμων έγγχωρίων ήτο πιστοτάτη και αξιολογωτάτη ή πομπή του γάμου των χωρικών. Παρεκτός όμως των ολίγων αυτων εύφυων παραστάσεων, αι λοιπαι όφείλομεν να τό είπωμεν ή ήσαν άτυχεστάται τήν εύρεσιν ή ήσαν φορτικά και άπειρόκαλι τήν εκτέλεσιν, ή ήσαν άπροσδιόνυστοι ή έντελώς άποτρόπαιοι. Ούτως οι έπιχειρήσαντες να παραστήσωσιν ιστορικάς ή μυθολογικάς σκηνας άπέτυχον οικτρως, διότι αι τοιαύται παραστάσις ή πρέπει να είνε πολυτελείς και άκριβέσταται ή πρέπει να λείπουν. Ποίαν σημασίαν είχεν π. χ. ό Αρχιμήδης, ή ό θάνατος του Σωκράτους, διηρημένος μάλιστα εις δύο εικόνας 17η και 2η ύπενθυμιζούσας κλπως τας πράξεις του περιωνύμου δράματος του κόμητος Δεκάστου; Διατί τάχα τό κούρον εκείνο πλοϊον, τό φέρον ως έπιβάτας Μακεδόνας με κρήνη Σταυροφόρων να λέγηται Αργώ και να μη λέγηται τρεχαντήριον «ό Αγιος Παντελεήμων»; Όσον δε πλαστική και αν ήτο ή παραστάσις του Προμηθέως δεσμώτου, ή θέα εκείνη δύο γυμνων άνδρων ύπό τόν παγερόν βορρην της ήμέρας εκείνης δέν έκαμεν να φρικιώσιν έκ ψύχους οι θεαται;

Ακατανόητος όσον άνάρμοστος ήτο και ή κταλαβούσα τους πάντας πατριωτική μανία, της ένεκα ήτυχησάμεν να ιδώμεν τόν άνδριάντα του Ρήγα του Φερρικού, κταλιπόντα τό παρά τό Πανεπιστήμιον βάθρον του και άπαγγέλλοντα—Θεέ του έλέους!—άπαγγέλλων, και, σίχους!, να ιδώμεν τήν Ελλάδα με πόδα ύπερμέτρως εύτραφή θραύουσας τας άλύσεις και πατούσαν τόν Όθωμανόν και έν άλλη πάλιν εικόνη τας σκιās του Ρήγα, του Καποδιστρίου και του Κοραή εξερχομένας των άνοικτων τάφων των! Προς Θεού! δέν ήτο δυνατόν τήν ήμέραν εκείνην της άδόλου εύθυμίας, της φαειρότητας, της κοινής διασκεδάσεως να άρεθώσιν ήσυχος εις τους τάφους των οι κλεινοι πρόγονοι ήμων και οι ήρωες της ιστορίας μας; Ητο άνάγκη τάχα να γείνη και έν μέση Αποκρεω έπιδειξις της φιλοπατρίας μας ή έπρόκειτο να άποδειχθη ότι ύπάρχει μεταξύ των δύο αυτων πραγμάτων στενή σχέσις και συγγένεια; Τό βέβαιον είνε ότι τά θεάματα ταύτα άπέκτων παραδόξως ίλαρόν χαρακτήρα τη ήμέρη εκείνη και ως να μη ήρκει τούτο, άλλαχού — διότι φαίνεται τό ασθημα ύπήρξε γενικόν έν Ελλάδα — ή ίλαρότης έφρασεν εις τό κατακόρυφον, διότι, καθά άνέγνωμεν εις επαρχικήν έφημερίδα, παρέστησε κάπου όμιλος μετημφισμένων τόν Λεωνιδαν έν Θερμοπύλαις, έν τη παραστάσει δε οι Σπαρτιαται άπέκρουον γενναίως τους έπιτιθεμένους Πέρσας δια σφιδρών τουφεκοβολισμών!

Τί δε να είπωμεν περί εκείνων οτινες επενοήσαν να παραστήσωσι κηδείας, πτώματα, ψυχορραγούντας, άγγέλους και δαίμονας — άγγελον με μύστακα άρτιφυή, ειρήσθω έν παρόδω, και δαίμονα ήσθλωμένον, με κέρατα βοός — διαφιλονεικούντας τήν ψυχήν του θνήσκοντος; Τίς φαντασία ζοφερά, πένθιμος, μισάνθρωπος χυδαίον Χολθαιν ή Ορκάνα ενέπνευσεν εις αυτούς τήν ιδέαν τοιούτων θεματων έν τοιαύτη ήμέρη και πώς ήτο δυνατόν να σκέπτονται έν

συνειδήσει ότι ήτο δυνατόν δια τούτου να προξηνήσωσι τέρψιν εις τους συμπολίτας των;

Τας παρατηρήσεις ταύτας άπευθύνομεν όχι εις αυτούς τους εξ άπειρίας βεβαίως και εξ άπειροκαλίας ύποπεσόντας εις τοιαύτα χονδρά λάθη, άλλ' εις τό Κομιτάτον, και όχι τό έφέτος σχηματισθέν, διότι τά καθήκοντα αυτού έληξαν, άλλ' εις τό σχηματισθόμενον κατά τό έπίον έτος, διότι πιστεύομεν ότι τά έφέτος γενομένα ήσαν καλή άπραχή φιλοκαλου μεταρρυθμίσεως των Αποκρεων εις τό έξής και ως τοιαύτην εύφροσύνας τήν χαιρετίζομεν. Τό μέλλον Κομιτάτον έγκαίριως σχηματιζόμενον καθήκον έχει να διαγράψη έν τη προκηρύξει του τόν κύκλον έντός του όποιου όφείλου να ζητώσι τά θέματα οι έπιθυμούντες να διαγωνισθώσι περί των βραβείων, καθως και να διασκεύαση με περισσοτέραν φιλοκαλίαν τόν έξώστην έφ' ου θα έδρευή δια να παρέχη ύπόδειγμα διακουσμήσεως εις τους άλλους.

Ούτω τά ολίγα ταύτα άτινα σήμερον εγράψαμεν ως έπίλογον των έφετεινών Αποκρεων δύνανται να χρησιμεύσωσι και ως πρόλογος των του προσεχούς έτους.

Τσοπανάιος

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Η Βουλγαρία πάλιν κάμνει τά δικά της. Στάσεις, άντιστάσεις, επανάστασεις διαρκώς συμβαίνουον έν αυτη. Οι άνθηγεμόνες έρίζουν, αι φρουραι άλληλοσφάζονται, όλη ή χώρα είνε άνάστατος. Η δε Ελλάδα απολαύουσα τήν μακαριότητα της ειρήνης βλέπει μακρόθεν άπαθής τά γινόμενα και άσκεταί ίσως να ψιθυρίζη καθ' έαυτήν: Άν δέν ήμην Ελλάδα, θα έπεθύμουον να ήμαι Βουλγαρία!

Όλα τά κακά συνέβησαν εις τήν χώραν εκείνην μετά τήν έξωσιν του ήγεμόνος Αλεξάνδρου, ως να έτιμώρει αυτην ό Θεός δια τό άνόμημά της. Τώ όντι ένφ φαίνεται ότι εις τήν Βουλγαρίαν έπεσεν ή άρα του Θεού εις τόν Βάττεμπεργ έπεσεν ή εύλογία.

Όπως εις τά άτομα ούτω και εις τά έθνη ή κρίσις έρχεται πάντοτε μετά τας συμφοράς. Έδέησε να πάθωσι τόν έν Μασσάβα όλεθρον οι Ιταλοί, δια να έπέλθη εις τήν κυβέρνησιν των οι πρό μηνός τώρα διαρκούσα κρισις.

Αξός

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ

'Από τινος καιρού ραγδαία καταφέρει τὰ τραύματά του ὁ θάνατος κατὰ τῆς εὐαρίθμου ἀλλὰ πολυτιμοῦ ὁμάδος τῶν παρ' ἡμῖν ἐπιστημόνων καὶ ἕκαστον αὐτοῦ κτύπημα καταβάλλον ἓνα τῆς ἐπιστήμης εὐσυνείδητον καὶ ἀσκον ἐργάτην δημιουργεῖ κενὸν δυσαναπλήρωτον εἰς τὴν πενθοῦσαν κοινωνίαν. Δις ἤδη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ παρόντος ἔτους ἡ μέλαινα σημαία κυματίζει πενθίμως ἐπὶ τοῦ αἵματός τοῦ πανεπιστημίου, ἀγγέλουσα τὴν στέρησιν χρῆστος τῆς ἐπιστήμης θεράποντος. Μετὰ τὸν πολυκλαυστον Βενιζέλον ἦλθεν ἡ σειρά τοῦ καθηγητοῦ Ἀχιλλέως Γεωργαντζᾶ, ἀποβιώσαντος μετὰ βραχεῖαν νόσον τὴν 13 ἰσταμένου μηνός.

'Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καταγόμενος ὁ Γεωργαντζᾶς, υἱὸς ἀνδρὸς ἐργασαμένου ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἰδέας καὶ διὰ τοῦτο φυγόντος ἐν τῇ πατρίδι του καὶ ἐγκαταστάσαντος ἐν ταῦθα, μετέβη μετὰ εὐδοκίμους σπουδᾶς ἐν τῷ ἐνταῦθα πανεπιστημίῳ καὶ ἐτελειοποιήθη εἰς τὴν Ἑσπερίαν. Ὑψηλῆς γενόμενος κατὰ τὸ 1871 ἐν τῇ ἰατρικῇ σχολῇ διέτελεσεν ὡς τοιοῦτος διδάσκων ἐπιτυχῶς τὸ σπουδαιότατον μάθημα τῆς ἰατροδικαστικῆς, μέχρι τοῦ 1879 ὅτε διωρίσθη ἑκτακτος καθηγητῆς τοῦ μαθήματος τούτου καὶ τῆς Πειραματικῆς Τοξικολογίας, διορισθεὶς μετὰ δύο ἔτη τακτικὸς καθηγητῆς ἀμφοτέρων. Μετ' ἔρωτος ἀληθοῦς ἀσχολούμενος εἰς τὴν ἐπιστήμην του, καὶ πάντοτε εἰς τὴν γενικὴν ὠφέλειαν ἀποβλέπων, ἐγένετο ὁ ἰδρυτὴς τοῦ Γαληνοῦ, τῆς μόνης ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδομένης ἰατρικῆς ἐφημερίδος, ταυτοχρόνως δὲ συνέγραψε καὶ ἐγχειρίδιον ἰατροδικαστικῆς, οὐ δυστυχῶς μόνος ὁ πρῶτος τόμος μέχρι τοῦδε εἶδε τὸ φῶς. Ἀβρὸς καὶ μειλίχιος τοὺς τρόπους, εὐγενῆς τὰ αἰσθήματα, ἀφωσιωμένος εἰς τὴν ἐπιστήμην του, προσεῖλκε πάντοτε τὴν ἀγάπην τῶν συναδέλφων του καὶ τὸν ἀπεριόριστον σεβασμὸν τῶν. Διὰ τοῦτο πένθος εἰλικρινές ἐξεδηλώθη ἐπὶ τῷ θανάτῳ του, συγκεινημένοι δὲ πολλοὶ παρηκολούθησαν τὴν κηδεῖαν του, καθ' ἣν καὶ ἡ Σύγκλη-

τος τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἡ ἰατρικὴ ἰδίως αὐτοῦ σχολὴ ἠθέλησαν νὰ παράσχωσιν ἰδιόζουσαν ἔνδειξιν πένθους ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοιοῦτου ἑταίρου.

Διερμηνεῖς τῶν αἰσθημάτων τούτων τῆς κοινωνίας ἡμῶν πρὸς τὴν μνήμην τοῦ θανόντος γινόμενοι δημοσιεύομεν καὶ ἡμεῖς ἀνωτέρω τὴν εἰκόνα αὐτοῦ.

ΜΙΚΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

1

Στὴ Βουλγαρία.

Πῶς χάρηκα προχθὲς σὲν εἶδα
'στὴν πρωινὴν ἐφημερίδα
'στὴ Βουλγαρί' ἀνακατώματα
καὶ φόνους καὶ ἀλληλοσκοτώματα.

Δὲν 'ξέρετε πόσο μ' ἀρέσει
ὅταν δὲν εἶμ' ἐγὼ 'στὴ μέση
μακρὰν μου πόλεμος ν' ἀπλώνεται.
καὶ ὅλος ὁ κόσμος νὰ σκοτόνεται.

Αἶ! Βουλγαρία σ' ἐκδικούμαι
γιατὶ μὲ πόνον ἐνθυμούμαι
ὅτι ἐσ' εἶσαι ἡ αἰτία
ποῦχαμε περὶ ἐπιστρατεία.

2

Δεσποτάδες.

Πεθαίνει ὁ μὲν, πεθαίνει ὁ δὲ, ὁ δαίνα καὶ ὁ τάδες
καὶ ἐν συνόλῳ 'πέθαναν ἕνδεκα δεσποτάδες
καὶ σὲν οἱ τόσοι θάνατοι ὡς τώρα νὰ μὴ φθάνουν
πέντ' ἔξη ἐτοιμάζονται ἀκόμα νὰ πεθάνουν.

Κ' ὑπολογίσατε ὁ Θεὸς τὸν χῶρον τῶν μακάρων
ἐπρόσταξε τῶν Χερουβείμ τὰ τάγματα' ἄρον-ἄρον
νὰ μεγαλώσουν τὴν Ἑδέμ με πάντα, πάντα κόπον
γιὰ νὰ χωρέσῃ ὁ σωρὸς τῶν τόσων ἐπισκόπων.

3

Τὸ λαχεῖον.

Τιμαὶς κ' ἐπαίνους δὲν πιστεύω,
οὔτε ζητῶ τὰ μεγαλεῖα,
μὰ καὶ τὴν δόξα δὲν ζηλεύω,
τὴν θεωρῶ πολὺ γιλοῖα.

Κι' ἂν θέλετε νὰ σᾶς εἰπῶ
γυμνὴ καὶ καθαράν ἀλήθειαν,
τὸ χρῆμα μόνον ἀγαπῶ
κ' εὐρίσκω τᾶλλα παραμύθια.

Θέλω τὰ πλούτη δίχως κόπ' οὐς,
ἔτσι μόν' οὐκ ἔχω ν' ἀρχίσουν,
γιατὸ θαρρῶμαι τοὺς ἀνθρώπους
ὅπου χτικιάζουν νὰ πλουτίσουν.

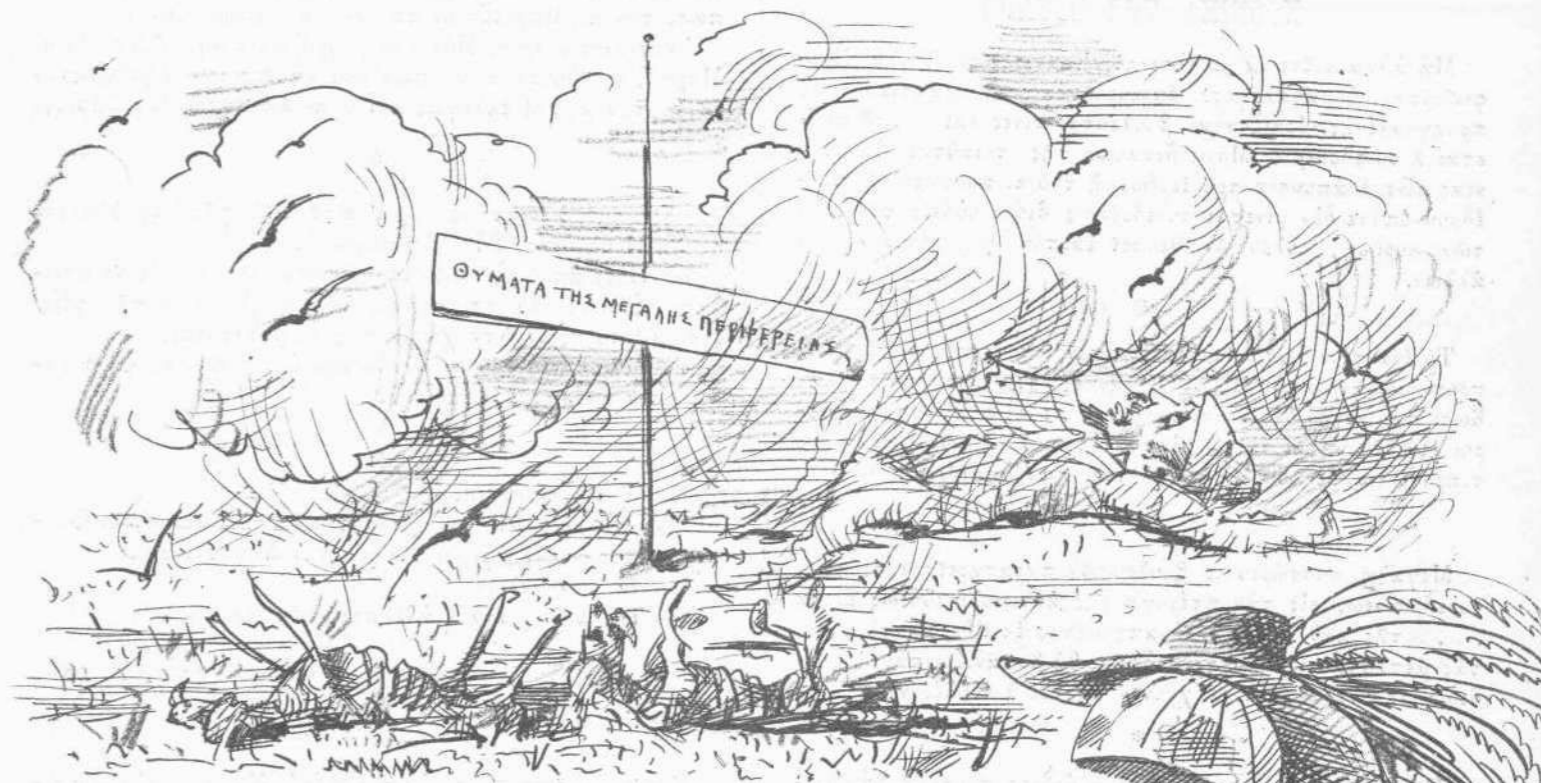
Τὰ πλούτ' εἶνε καλά, καὶ ὅμως
γιὰ νὰν' τελεία εὐτυχία,
ἢ πρέπει νᾶσαι κληρονόμος
ἢ... νὰ κερδίξῃς σὲ λαχεῖα.

4

Τετράστιχον.

Κακὸ σοῦ ἔκανα κ' ἐγὼ, κακὸ μοῦ ἔκανες καὶ σὺ,
ὅμως ἀφοῦ δὲν εἰμπορεῖ ἓνας τὸν ἄλλον νὰ μισῇ
ἂς λησμονήσωμεν λοιπὸν τὰ τόσα παρασμένα
Κι' ἂς ζῶ ἐγὼ γιὰ σέβανε κ' ἂς ζῆς εἰσὶ γιὰ μένα.

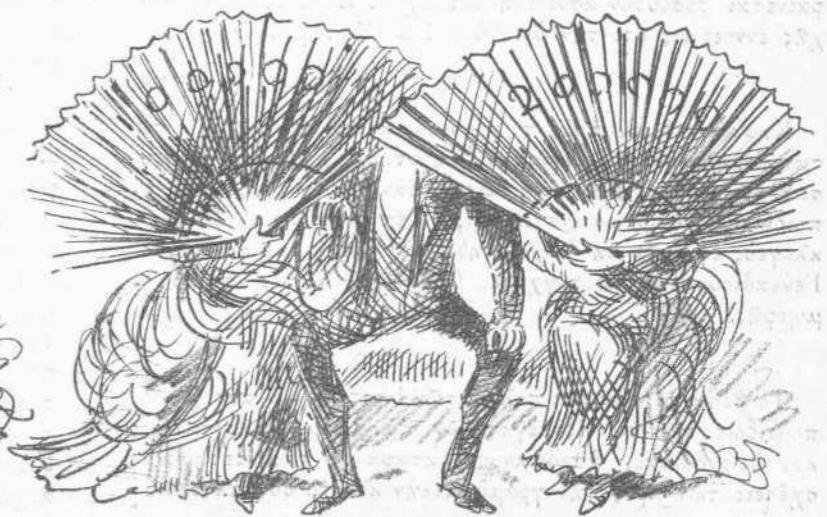
Guerville

Παραληφθεῖσα μασκαράτα

'Υψ' ὄψιν τῆς Α. Μ. καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.
'Ἡ νέα στολὴ διὰ τὸ πεζικόν.

Πολιορκία γαμβροῦ.
(Ἀναμνήσεις ἐσπερίδων).

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Μη άδημονείτε να μάθητε τί γίνεται έν τή Βουλή. Έκ- φωνείται ό κατάλογος, επικυρώνεται τά πρακτικά τής προηγούμενης, όρκίζονται βουλευταί τινες και . . . διαλύ- εται ή συνεδρίασις. Μόνη διακοπή τής τοιαύτης μονοτο- νίας είνε ή άπουσία του Ιερέως ή του κ. προσωρινού προ- έδρου όποτε δέν γίνεται συνεδρίασις διότι ούδεις φαίνεται τών κυρίων βουλευτών θεωρεί έκυτόν γρηκιότερον τών άλλων.

*

Τό έναντίον όμως συμβαίνει όταν άπουσιάζη τις έκ τών προσωρινών γραμματέων. Οι πάντες τείνουν να καταλά- θωσι τήν κενήν θέσιν και όχι πάντοτε οι πράγματι νεώτε- ροι έξ ου δύναται τις να εικάση ότι πολλοί τών κυρίων άν- τιπροσώπων θέλουν να φαίνωνται παλιμπαιδες.

*

Μεγάλη συσώρευσις βουλευτών παρατηρείται πρό τής συνεδρίασεως εις τήν πτέρυγα τής αντιπολιτεύσεως ένεκα . . . τής καθ' εκάστην άναπτομένης εκεί θερμάστρας. Εις τās μετκστάσεις ταύτας βεβαίως θα βασιανίζωνται οι δια- δίδοντες ότι μετά τινα χρόνον πίπτει ή Κυβέρνησις.

*

Έν τούτοις ό κ. προσωρινός πρόεδρος προτιμά τήν θερ- μάστραν ήτις εύρίσκειται όπισθεν του προεδρείου. Πολλοί αποδίδουσι τούτο εις τήν άπειλήν τήν όποιαν άπηύθυνεν αύτψ έν παρελθούση συνεδρίασει ό κ. Τρικούπης.

*

Μόνον ό κ. Δηληγιάννης άπαξιών φαίνεται να τιμήση διά τής παρουσίας αύτου τήν Βουλήν εις ουδεμίαν παρέστη συνεδρίασιν. Κατά τινας επαναλαμβάνει τόν ένεκα τής διαλύσεως μη έκφωνηθέντα λόγον του, ένψ κατ' άλλους άσχολεείται γράφων άρθρα . . . έκ του συμβόλου τής πί- στωσε.

*

Όπως δήποτε και άν έχη τό πράγμα ή αντιπολιτεύσις φαίνεται τοσοϋτον άσθενική και ώχρά, ώστε εύθως έξ άρ- χής έννοει τις ότι τήν διευθύνει ό κ. Σωτηρόπουλος.

*

Κατ' αντίθεσιν προς τās συνεδριάσεις τής Βουλής τά τμήματα παρέσχον μεγίστην ζωηρότητα. Τυσαϋται ένστά- σεις δωροδοκίας έγινόντο, ώστε, εάν δέν έγνώριζε τις τό ποιόν τών τοιούτων ένστάσεων, θα έπίστευεν ότι ούδεις έκ- κλογεύς έψήρισε μη δωροδοκηθείς. Ούδē ή έκλογή του κ. Γενναδίου, εάν έπετύγχανε, θα έξηρείτο τής τοιαύτης μομφής.

*

Τό βέβαιον είνε ότι πολλοί τών ένισταμένων άντι να ά- ποδειξώσι πρό τών έξελεγκτικών τμημάτων καταπιέσεις και δωροδοκίας, άπεδείκνυν καταφανώς τās τεταμένās σχέσεις των προς τήν γραμματικήν και τό συντακτικόν.

*

Ένιστάμενος. Οι αντίπαλοί μας έδενον τά μάτχ των

έκλογέων όταν προσήρχοντο να ψηφίσωσι δια να μη βλέ- πωσι τόν κ. Μαρκεζίνην παρόντα και επηρεάζονται 'Αντενιστάμενος. Μόνον οι γνωρίζοντες κατ' όψιν τόν κ. Μαρκεζίνην δύναται να πεισθώσι κατὰ πόσον ωφελήθησαν έκ τούτου και οι έκλογεΐς και ό κ. άποτυχών ύποψήριος.

*

Άγορεύει ό ένιστάμενος κατὰ τής έκλογής Κεφαλληνίας κ. Σ. Μουσούρης, 24ος άποτυχών.

— Πρός άπόδειξιν των ισχυρισμών μου δύνασθε να στει- λητε έξεταστικήν έπιτροπήν, ή εάν θέλητε να σάς φέρω έγώ μάρτυρας όλα τά χωρία τής Κεφαλληνίας.

Τό τμήμα πρό του τοιούτου άπειλητικού διλήμματος έ- δήλωσεν άμέσως ότι έπέισθη.

*

Και έτερον factum. Ένιστάμενος. Τά πράγματα, κύριοι, είναι τόσο ζων- τικά ώστε φαίη άφίνουσι κατὰ τόν Δημοσθένην..

Έν έκ των μελών. — Τόν Δηληγιάννην ήθέλατε να πήτε.

ΧΑΛΙΚΕΣ

Χαίρε, ω παρελθούσα Άπόκρως! Χαίρετε, εύθυμοι ή- μέρσι του έτους, χαίρε, έβδομάς τής τρέλλας, χαίρε πε- ριόδος τής άμεριμνησίας και τής φαιδρότητας! Χαίρετε, κρόταλα και δόμικα και προσωπίδες και μετρημισμένοι! Πκρέρχεσθε, παρέρχεσθε και επαναπίπτομεν πάλιν εις τήν πεζότητα του καθημέραν βίου. Τι κρήμα ή βασιλεία ύμών να μη διαρκή περισσύτερον! Τι κρήμα να χρειάζεται έν ό- λόκληρον έτος δια να σάς άπολύσωμεν και πάλιν! Τι κρήμα πριν προφθάσωμεν καν να σάς ιδώμεν καλά καλά, ν' αναγκασώμεθα να σάς άποχαιρετίσωμεν άμέσως! Χαί- ρετε! Χαίρε και συ ιδιαιτέρως, ω κομιτάτον! Ό σκοπός σου έξεπληρώθη καθ' όλα, τό έργον σου έστέρθη υπό τής έπι- τυχίας έντελώς. Η ζωηρότης των έφτερινών Άπόκρως ύ- πήρξε πράγματι τοιαύτη όποιά από πολλών έτών δέν εί- χεν επικρατήσει. Και τούτο όφείλεται όμολογουμένως κατὰ τό πλεϊστον εις σε. Η έπιτυχία σου ύπήρξε πλήρης και δύνασαι να ύπερηφανεύεσαι δι' αύτό. Τά καθ' άπκσαν τήν ύπόδουλόν Άνατολήν διεσπαρμένα όμώνυμά σου ρουμα- νικά, βουλγαρικά, σλαυικά ή αυστριακά σωματεία πρέπει να εκυριεύθησαν υπό μεγίστης ζηλοτυπίας προς τά κατορ- θώματά σου! Ό Άπόστολος Μαργαρίτης θα ώχρικσεν άνκμ- φιβόλως έκ φθόνου! Χάρις εις τās ένεργείας σου και τās προ- κηρύξεις σου έθερμάνθημεν όλίγον, άνεζωογονήθημεν όλίγον ήθουμήσαμεν όλίγον. Σοι χρειάζεται όντως ήθνική εύγνω- μσύνη δι' αύτό. Μεταξύ των τόσων βραχείων ήτινα απέ- νειμες έπρεπε να κρατήσης επί τούτψ και έν δια τόν έκυ- τόν σου. Ηλθε εις τήν καταλληλοτέραν όμολογουμένως στιγμήν και άνεπλήρωσες έλλειψιν πράγματι αισθητοτά- την. Και δια τούτο μόλις δια πρώτην φοράν συσταθέν εις τοιαύτην άνή)θεσ περιωπήν και τοιαύτην έλαβες σημασίαν. Εις τό έξής πρέπει να σε θεωρώμεν σχεδόν ως δημοσίαν άρχήν του κράτους, ω κομιτάτον! Άπόκρως άνευ σου δέν θα είνε δυνατόν πλέον να έννοηθ. Τό μέλλον σου είνε έν- δοξον. Έντός όλίγων έτών έγώ δέν άπελπίζομαι να ιδω επί κεφαλής σου αύτόν τόν κ. Τρικούπην.

Μη δέν ύπήρξεν άρά γε έφέτος τό κομιτάτον ή Κυβέρ- νησις των Άποκρέω μας και μη δέν είνε ή Κυβέρνησις τό Κομιτάτον των διαρκών πολιτικών μας Άπόκρως;

*

Πολλοί δέν ήδύναντο να εξηγήσουν τήν παρελθούσαν Κυριακήν τί έσήμαινε τό υπό τής ιταλικής εταιρίας τής Εϋθυμίας κατασκευασθέν «Άρμα τής Προόδου» και ήπό- ρουν διατί τάχα έθραβευσεν αύτό τό Κομιτάτον. Τήν ά- πορίαν ταύτην εύρίσκωμεν λίαν δεδικοιολογημένην. Έν Έλλάδι δικαίως πολύ δύσκολον θα ήνε να έννοηθ. πιν τό όπωσδήποτε έχον σχέσιν τινά με τήν πρόδον.

*

Άλλοι ήγκανάτησαν μεγάλως διότι ήξιώθησαν του πρώ- του βραχείου ξένου. Η ήθνική φιλοτιμία έτρωθη καιρίως και κατὰ τήν περίστασιν ταύτην.

*

Μεταξύ των άλλων ποικίλων θεαμάτων των έφτερινών Άπόκρως ημεΐς άπηλάσκαμεν ιδιαιτέρως και τήν εις τήν δημοσιογραφίαν εισβολήν του υιού Παπαμιχαλοπούλου ως κριτικού! Έκαμε τά debuts αύτου εις τήν «Επιθεώρη- σιν» και ύπεδέχθη τά πρώτά του βήματα ή γενική εύθυ- μία του άναγκινώσκοντος κοινού. Τό περίεργον είνε ότι έξ- ακουσθε να φέρη τήν μάσκαν αύτην άκόμη, ένψ ημεΐς έ- νομίσαμεν ότι θα τήν έφόρσε μόνον χάριν των παρελθου- σών ήμερών. Δια να έννοήσουν δε τό είδος τής κριτικής του δέν είνε άνάγκη να άναγκνώσθη καν ό,τι γράφει τό θρέμμα τουτο των Μελών. Ό,τι είνε ό πατήρ έν τή πολιτική, είνε ό υιός έν τή φιλολογία. Ό νόμος τής κληρονομικό- τητος, έφ' ου βασίζεται πΐσα ή νεωτέρα ζωολογία, δέν ήτο δυνατόν να διαψευσθ και τήν φοράν ταύτην.

ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ

[Έπειδή ό φίλος και συνεργάτης μου κ. Κόθορνος μολοντί αναλαβόν άπάνται του γενναίου κοινού και τής νοήμονος φρουράς (νεοτάτη επιδιόρ- θωσις Ιδική μου) τήν ύποχρέωσιν να συνεγίση τήν σειράν των Τι δέν θα γείρη ποτέ του και ύποσημείωσας κάτωθεν ότι ύπάγει έλπις να εξακολου- θήσουν, δέν εξιπλήρωσεν έν τούτοις τήν ύπόσχεσιν του, αναλαμβάνω έγώ να σάς είπω : Τι θα γίνεται πάντοτε.]

- Ό Μίκης Λάμπρος γραμματεΐς του Παρασσού.
- Ν' άνάπτωνται οι φανοί του φωταερίου όταν είνε πανσέ- ληνος και να είνε σβυστοί όταν δέν ύπάρχη.
- Να έχη τό όλιγώτερον έπτά θέσεις ό Καζάκης όσάκις έρχεται ό Τρικούπης.
- Να κακοτυπώνεται ή «Ωρα».
- Να βγαίνει μεσημέρι ή Πρωτα.
- Να μην ήμπορη να έννοηθ ή Μπέλλος πώς είνε δυνα-

τών ό έρχόμενος πρώτος έπιλαχών εις γενικās έκλογās να μην είνε σίγουρος βουλευτής κατὰ τήν επανακληπτικήν.

*

Ό Μελετόπουλος να διαδέχεται τόν Ραΐδην και ό Ραΐ- δης τόν Μελετόπουλον.

*

Να έπιζητηται ή εύνοια των παρευρισκομένων εις τούς χορούς δεσποινίδων κατ' έτος δια χορευτικών χρονικών εις έφημερίδας, έν οις να έξαντλούνται προς ύπόδειξιν αύτων διαφοροτρόπως περιπλεκόμενα τά στοιχεία του αλφαβήτου.

*

Να τρώγη πάντοτε έκ των δημοσίων και να μην τρώγε- ται ό Λομβάρδος.

*

Ν' άπορη εις τί χρησιμεύουν τά τοιαύτα καταστήματα όσάκις διέρχεται εμπροσθεν κουρείου εις καθηγητής.

*

Να ένθυμηται ό Σουρής τās έξετάσεις του και τόν άνω ειρημένον καθηγητήν . . . όσάκις έχη άνάγκην προχείρου όμοιοκαταληξίας.

*

Να μην ήμπορη ποτέ, και εις τό άνώτερον άξίωμα άν φθάση να όνομασθ ή Η Αυτοϋ Ύψηλότης, ή Μαργαρίτης Εϋαγγελίδης.

*

Να τρώγουν τουλάχιστον δέκα πιάτα καθεις εις τήν κα- θησά του, έκτός των φρούτων και των σκλατικών, τρεις ξένοι πελάται του Caffé-Restaurant. (Ιδιαιτέρον.)

*

Να κηρύσσεται έκάστοτε δυστύχημα και συμφορά των Άθηνών υπό του τύπου ή δι' όλίγους μήνας κατ' έτος προς περιοδείαν εις Εϋρώπην άπουσία του κ. Συγγρού έξ αύτων.

*

Να διαψεύδη τό όνομά του ό Νομικός. (Είνε Ιατρός.)

*

Να υβρίζουν καθ' όλην τήν τετραετίαν οι δημόται Ά- θηνών τόν Σουτσον και να τόν εκλέγουν τήν ήμέραν τής ψηφοφορίας πανηγυρικώς.

*

Να έχουν ιδιαιτερον μέτρον τιμής, δι' ου να νομίζουν έκάστη έκυτήν τιμιωτέραν των όμοτέχνων της, αι έταίραι και αι έλληνικαι έφημερίδες.

*

Να θυμάζεται υπό των όπαδών του ό πρωθυπουργός ως έκτακτος ρήτωρ προπάντων διότι δέν πίνει νερό όταν όμιλη.

*

Να κολυμβούν οι περιπατηταί των άθηνάικων δρόμων τό ήμισυ τής ήμέρας εις τήν σάνιν και τό άλλο ήμισυ εις τήν λάσπην.

*

Να διαγωνίζωνται περι άναστήματος ό διευθυντής του σιδηροδρόμου και ό πύργος του, κλπ. κλπ. (Δέν ύπάρχει φόβος να εξακολουθήσουν).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΚΥΡΙΑΚΗΝ 8 μ. μ. Διά Λαύριον, 'Αλιθέριον, Χαλκίδα, Αίγιον, 'Αταλάντην, (Αϊδηψόν κατά τό θέρος), Στυλίδα, 'Ωρεούς, Μηζέλην, 'Αλυρόν, Βόλον, Σκιάθον, Σκόπελον, Τσαγιάζι και 'Θεσσαλονίκην.
ΚΥΡΙΑΚΗΝ 9 μ. μ. Διά Σύρον, Πάρον, Νάξον, 'Ιον, Θήραν, και 'Αμοργόν.
ΤΡΙΤΗΝ 10 π. μ. Διά Γύθειον, Καλάμας, Πύλον, Κορώνην, Κυπαρισσίαν, Μάραθον, ('Αγίαν Κυριακήν κατά τό θέρος), Κατάκολον, Ζάκυνθον, Κυλλήνην, Μεσολόγγιον, Πάτρας και Κόρινθον.
ΤΡΙΤΗΝ 9 μ. μ. Διά Σύρον, 'Υατέρνια Τήνου, 'Ανδρόν, και κατά δεκαεπταήμερον διά Γαύριον, Κάρυστον, Κύμην και Σκύρον.
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 6 1/2 π. μ. Διά Αίγιον, (Μέθανα κατά θέρος) Πάρον, 'Υδραν, Σπέτσας, Χέλιον, 'Αστρος και Ναύπλιον.
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 7 μ. μ. Διά Λαύριον, Χαλκίδα, (Αϊδηψόν κατά τό θέρος), και Βόλον.
ΠΕΜΠΤΗΝ 7 1/2 π. μ. Διά Λαύριον, Κέα, Κόθων* και Σύρον.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 9 μ. μ. Διά Σύρον, Τήνον, Μύκονον, Σέριφον, Σίφνον, Μήλον και Κρήτην.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 π. μ. Διά Αίγιον, Πάρον, 'Υδραν, Σπέτσας, Χέλιον, Ναύπλιον και λοιπά μέρη τής Πελοποννήσου μέχρι Κόρινθου.

ΕΚ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗΝ 9 μ. μ. Διά 'Ιτέαν, Γαλαξείδιον, Αίγιον, Ναύπακτον, και Πάτρας.
ΔΕΥΤΕΡΑΝ 8 μ. μ. Διά Πάτρας, Μεσολόγγιον, 'Αστακόν, Μύτικα, Ζαβέρδαν, 'Αλέξανδρον, 'Ιθάκη, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαώραν, Βόνιτσαν, Μενίδιον, Καρθασαράν, Σαγιάδα, Πάργαν, Κέρκυραν, 'Αγίους Σαράντα, Αύλων, Δυράχιον, Μείδουαν και 'Αντίβαρι.
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 11 π. μ. Διά Αίγιον, Πάτρας, Κέρκυραν και Βρισησίον.
 * " Διά 'Ιτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν, Αίγιον, Ναύπακτον, Μεσολόγγιον, Πάτρας, κ.τ.λ. μέρη τής Πελοποννήσου.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 11 π. μ. Διά Αίγιον, Πάτρας, Μεσολόγγιον, Κυλλήνην, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Παξούς και Κέρκυραν.
ΣΑΒΒΑΤΟΝ 11 π. μ. Διά Αίγιον, Πάτρας, Μεσολόγγιον, Κυλλήνην, Ζάκυνθον, Κατάκολον, Μάραθον, Κυπαρισσίαν, Κορώνην, Πύλον, Καλάμας, Γύθειον και Πετραϊά.

ΕΚ ΛΑΥΡΙΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗΝ 10 μ. μ. Διά Εύβοϊκόν και 'Θεσσαλονίκην
ΤΕΤΑΡΤΗΝ 9 μ. μ. Διά Χαλκίδα και Βόλον.
ΠΕΜΠΤΗΝ 8 π. μ. Διά Κάρυστον, Γαύριον και Σύρον.
 * 11 1/2 π. μ. Διά Κέα, Κόθων* και Σύρον.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 1 μ. μ. Διά Σύρον.

Οι διά του 'Ισθμού ταξιδεύοντες θέλουσι λαμβάνει και τὰ εισιτήρια του σιδηροδρόμου από τὰ πρακτορεία 'Αθηνών (πλατεία 'Ομονοίας) και Πειραιώς παρά τῆ Προκυμαία, ἅτινα δυνάμει συμβάσεως μετά τῆς εταιρίας του σιδηροδρόμου προμηθεύουσιν εἰς τοὺς ἐπιβάτας τοιαῦτα.

* Ἡ τῆς Κόθων προσέγγις διατηρεῖται ἑβδομαδιαία μὲν κατά τό θέρος και κατά δεκαπενθήμερον τὸν χειμῶνα. α'

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
 ΕΚΔΑΤΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Διά τὰς 'Αθήνας δρ. 8. — Διά τὰς 'Επαρχίας δρ. 8,50. —
 Διά τό 'Εξωτερικόν φρ. χρυσᾶ 15.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ Τῆ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ « ΕΣΤΙΑΣ »

ΑΡΤΙ ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

Δ. ΒΙΚΕΛΑ Διηγήματα Δραχ. 2.—
 Γ. ΔΡΟΣΙΝΗ Διηγήματα και ἀναμνήσεις " 2.—
 ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ 'Ο ναυαγός τῆς Κυνθίας
 (Μετάρρσις Α. Π. Κουρτίδου. Μετά 25 λαμ-
 προῶν εὐρωπαϊκῶν εἰκόνων) " 3,50

Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλομενα ἐπιβαρύνεται ἕκαστον μὲ λεπτά 20. Πα-
 ραγγελαί περὶ ἀποστολῆς ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς « Εστίας »
 ἐν 'Αθήναις. ε'

ΜΟΥΣΙΚΑΙ ΣΥΝΘΕΣΕΙΣ

ΠΕΤΡΟΥ Κ. ΖΑΧΑΡΙΑΔΟΥ

Andante pour piano à deux mains. Δραχ. 4 —
Vals impromptu pour piano à deux mains. " 3 —
13 Variations sur un thème allemand
 populaire pour piano à deux mains " 3 —
'Ο Λύκος και τ' ἄρνάκι. ἄσμα δι' ὀφίωνων,
 βαθύφωνον και χορὸν ἐν συνοδείᾳ κλειδο-
 κυμβάλου. " 25 —

Εὐρίσκονται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις 'Εστίας και Βίλμπεργ. Ταχυ-
 δρομικῶς ἀποστέλλονται ἐπιπροσθέσει τῶν τελῶν, ἤτοι 1 25 λεπ. δι' ἕκαστον.
 ε'

Ἡ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΣΥΡΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ

ΔΙΑ ΠΙΛΟΥΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥΣ

ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΝ Τῷ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΙ
 ΤΟΥ

Σ. ΜΠΟΝΑΝΟΥ

ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΡΟΜΒΗΝ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΙΛΩΝ

Γ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΙΘ. 22 — ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΟΔΩΝ ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ ΑΙΟΛΟΥ — ΑΡ Θ 22.

ΠΙΛΟΙ ΧΩΡΙΣ ΚΟΛΛΑΝ

ΠΙΛΟΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΣΧΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΟΣ, ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΕΝ Τῷ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙῳ ΤΟΥΤῳ ΕΥΡΙΣΚΕΙ ΤΙΣ :

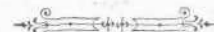
Πίλοι
 Καπέλλα
 Πίλοι
 Καπέλλα
 Πίλοι
 Καπέλλα
 Πίλοι
 Καπέλλα
 Πίλοι

'Υλικὸν ἐκλεκτότατον πρωτίστης ποιότητος,
 Κατασκευὴν στερεὰν και κομψήν,
 Σχήματα πάντοτε νεωτάτου συρμού,
 Χρωματισμοὺς ὀραίους και διαφόρους,

Πίλοι
 Καπέλλα
 Πίλοι
 Καπέλλα
 Πίλοι
 Καπέλλα
 Πίλοι
 Καπέλλα
 Πίλοι

ΚΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΣ ΟΣΑΣ ΕΙΣ ΟΥΔΕΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΣΥΝΤΑΙ ΠΕΛΑΤΗΣ ΝΑ ΕΥΡΗ

ΝΕΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ἀξιόσπουτος ὑπηρετήσας ἐν Ἑλ-
 λάδι ὡς ἐμποροῦπάλληλος ζητεῖ
 θέσιν πληροφορίας παρ' ἡμῶν.
 β'

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ

'Ελληνίς, [πτυχιούχος του 'Αρσακείου],
 ἀξία πάσης συστάσεως, ζητεῖ ἰδιαιτέρας
 παραδόσεις. Πληροφορία παρ' ἡμῶν.

ΜΕΛΑΝΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΓΓΛΙΚΗ ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗ- ΤΟΣ ΚΑΙ ΧΕΙΜΕΡΙ- ΝΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Πωλεῖται εἰς τό γραφεῖον τῶν 'Εκλεκτῶν Μυθι-
 στορημάτων, ἀντί δραχ. 4,50 ἢ ὅσα εἰς τενεκέδες. Γίνονται δεκαί
 παραγγελαί και ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν.